

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha, v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Milanem Janíčkem, advokátem se sídlem Slovanská 21, Šumperk, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2004, č. j. OSV-1641/04/SD-27/KR, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 4. 2009, č. j. 38 Cad 8/2004 - 121,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu advokáta JUDr. Milana Janíčka, jenž mu byl ustanoven pro toto řízení usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 5. 2008. Žalobce namítal, že k ustanovenému advokátu již nemá důvěru, neboť jedná proti jeho zájmům a u Krajského soudu v Ostravě ho již 2x podvedl. Navrhl proto, aby mu byl ustanoven jako zástupce Mgr. František Drtík. Byť to žalobce výslovně neuvedl, lze z obsahu jeho podání dovodit, že namítá důvody podle ustanovení § 203 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Ze soudního spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 38 Cad 8/2004 soud zjistil, že žalobci byl ustanoven jako zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu JUDr. Milan Janíček, usnesením tohoto soudu ze dne 6. 5. 2008. Kasační stížnost žalobce proti tomuto usnesení pak byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2008, č. j. 3 Ads 82/2008 – 88. Zde byla také žalobci podrobně vysvětlena problematika výkladu ust. § 35 odst. 7 a 8 s. ř. s.

Po posouzení věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná. K tomu Nejvyšší správní soud předepisuje, že již ve svém rozsudku ze dne 8. 9. 2005

č. j. 6 Ads 64/2005 – 25 vyslovil názor, že právo na ustanovení zástupce není právem na ustanovení konkrétní osoby, kterou navrhovatel ve svém návrhu označuje. Jestliže byl tedy v souladu se zákonem žalobci ustanoven zástupce pro řízení o žalobě, pak ke změně zastoupení by mohly vést jen závažné důvody. Takovýmto závažným důvodem by nepochybně mohlo být narušení nezbytné důvěry mezi žalobcem a ustanoveným advokátem, spočívající v porušení stanovených povinností advokáta. V podané kasační stížnosti sice žalobce tvrdí, že k takovému narušení důvěry došlo a že jej ustanovený advokát již 2x podvedl, toto svoje tvrzení však nikterak nekonkretizuje. Opakovaně pak žádá o ustanovení advokáta dle svého výběru, z čehož Nejvyšší správní soud dovozuje, že žalobcovo tvrzení o narušení důvěry je čistě účelové a důvody kasační stížnosti pro zrušení napadeného usnesení nejsou splněny. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému usnesení Krajského soudu v Ostravě podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému prokazatelné náklady řízení nevznikly, Nejvyšší správní soud proto nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spoj. s § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 15. října 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu